2.) Oh minu ärtu härrakeñe,
Kulda prooni pronakene!
Tõnse üles woodiesta,
Estu süa tooli peale,
Astu aknaraami peale,
Waata oma walla peale
Kudas seda walda waewatakse
Pisukesi pünatakse:
Walda aetas wardaasse.
Teo-lapsi teibaasse!
Kuri on pantud kubijasse,
Kibe pantud kilterisse,
Wali walla pealikusse.
Pange minda kubijasse! –
Ma pole kuri kubijassa,
Ega kibe kilterissa,
Wali walla pealikussa. —

3.) W Weere, weere päewakene,
Weere päewa, me' wäsime,
Kulu päewa, me' kulume.
Wäsiwad mehed wägewad
Tüdiwad mehed tugewad.
Miks ep tüdi tütarlapsi? –
Mis saab tühjasta tüdida,
Wahi koorresta wäsida,
Aa-öiest öiguneda,

Munakoorest ñnrduneda. –
Ei ole aega päewal weerda:
Päew soeb sulaste päida,
Kammib karjalaste päida,
Pürab pikka neiu peada,
Hari kuldane kälessa,
Pealauda laasiline.
Hari sulpsatas meresse
Pealauda laineesse: . . .
Läksin Peetri palwielle,
Andresse hüwa sõnule:
„Kulla Peeter, hella Peeter!
„Mine too hari meresta,
„Pealauda laineesta,
„Kulda kammi kaldaasta!"
Ei olnud aega Andressella,
Pisut aega Peeterille,
Paljut aega Paawelille:
Peeter tegi pingikesi,
Andres alus-lauakesi,
Paawel peale patjasida.
Läksin ise tillukene
Mööda wetta weikekene
Mööda kallast kaunikene
Helmini Emajõgeje,
Kaelani kalameresse.
Mis mul põlwi puutunessa? –